

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

MINISTEREN

J.nr. 05-0800-00053
Init.: TDA
Dato: 24. maj 2005

Under henvisning til spørgsmål nr. 12 vedrørende L 27 fra Folketingets Retsudvalg sendes hermed ministeren for familie- og forbrugeranliggenders besvarelse.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 19. maj 2005 fra Dansk Adelsforening for så vidt angår resuméet, jf. L 27, bilag 15.”

Svar:

Som jeg forstår resuméet, ønsker Dansk Adelsforening primært følgende:

- 1) At man ikke skal have adgang til at tage sine forældres nuværende eller tidligere ægtefællers (eller samlevers) mellem- og efternavn, medmindre man har fået et sådant navn ved fødslen.
- 2) At man ikke skal kunne tage en ægtefælles mellem- eller efternavn, hvis dette er erhvervet på grundlag af ægteskab eller samliv.
- 3) At man ikke skal kunne tage en samlevers mellem- eller efternavn.
- 4) At man ikke skal kunne tage mellem- eller efternavn eller del af bindestregsefternavn efter ens bedsteforældre, oldeforældre eller tipoldeforældre.
- 5) At personantalsgrænsen i lovforslagets §§ 2 og 3 hæves fra 1.000 til 2.- eller 3.000 personer.

Herudover har Dansk Adelsforening, som jeg forstår henvendelsen, subsidiært til punkt 3) og 4), anført følgende forslag:

- 6) At man ikke skal kunne tage en samlevers mellem- eller efternavn, hvis dette er erhvervet på grundlag af ægteskab eller samliv.

7) At man ikke skal kunne tage et mellem- eller efternavn efter ens bedsteforældre, oldeforældre eller tipoldeforældre, hvis navnet er erhvervet på grundlag af ægteskab eller samliv.

Jeg har nedenfor anført mine bemærkninger til de enkelte punkter.

Ad 1), 2), 6) og 7)

Med disse ønsker opretholdes sondringen mellem giftenavn og eget efternavn.

Jeg finder fortsat, at sondringen mellem giftenavn og eget efternavn helt bør ophæves. Jeg skal i det hele henvide til mit svar på spørgsmål nr. 11 vedrørende L 27 fra Folketingets Retsudvalg herom.

Ad 3)

Hvis dette ønske imødekommes, vil det fortsat ikke være muligt for faste samlevende og deres eventuelle fælles familie at bære samme mellem- og/eller efternavn, medmindre der er tale om et navn, der ikke er beskyttet efter lovforslagets § 3.

Jeg har forståelse for de betænkeligheder, der kan være ved at liberalisere navnereglerne på dette punkt. På baggrund af det høje antal af ugifte samlevende i Danmark (ca. 600.000 i 2003) er det alligevel min opfattelse, at man også på navneområdet bør sidestille ugifte samlevende med ægtefæller. Et fælles efternavn anses ofte som udtryk for en familietilknytning, og jeg finder, at også ugifte samlevende og især disses børn kan have en stærk og beskyttelsesværdig interesse i over for omverdenen at blive anset for en familie og herved styrke familiefølelsen. Det bemærkes, at retsstillingen for ugifte samlevende på en række områder er blevet forbedret betragteligt. Der henvises her bl.a. til børneloven og lov om forældremyndighed og samvær.

Der henvises i det hele til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3.

Ad 4)

Med dette ønske vil man ikke ved navneskift, som efter den gældende lov, kunne gå længere tilbage i slægten end til forældreledet.

Dette er efter min opfattelse en helt urimelig stramning af de gældende regler. En sådan begrænsning af den nuværende adgang til at tage tidligere slægtleds mellem- og efternavn

vil betyde, at en slægt, der har båret navnet i mange generationer, men hvor en generation har undladt at bære navnet, helt vil kunne miste retten til navnet.

Ad 5)

Grænsen på 1.000 personer er fastsat på baggrund af en afvejning mellem de hensyn, der på den ene side er til at liberalisere navnereglerne og på den anden side er til slægtsfølelsen hos bærerne af de frigivne navne, se pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger. Der er her lagt vægt på, at der ved meget udbredte navne ikke kan antages at være nogen krænkelserisiko, da personer, der bærer et meget udbredt efternavn, ikke har nogen forventning om slægtsmæssig tilknytning til andre personer, der bærer samme navn. Jeg mener, at når et navn bæres af 1.000 personer eller mere, er det så udbredt, at den enkelte ikke kan have nogen forventning om en slægtsmæssig tilknytning til de øvrige bærere af det samme navn. En forhøjelse af grænsen til 3.000 vil efter min opfattelse være en unødvendig begrænsning af den tænkte liberalisering.

I Dansk Adelsforenings henvendelse af 19. maj 2005 henvises til, at slægterne Neergaard, Ahlefeldt, Moltke, Holstein og Wedell er store slægter, som hurtigt vil kunne overstige 1.000 personer.

Jeg skal i den forbindelse henvise til Danmarks Statistiks hjemmeside, hvoraf fremgår, at det af de nævnte navne, der den 1. januar 2005 blev båret af flest personer, er Neergaard med 488 bærere. De andre nævnte navne blev den 1. januar 2005 ifølge Danmarks Statistik båret af mellem 42 og 129 personer. Da alle familier løbende naturligt både mindskes og vokser, er det min opfattelse, at der skal meget til, for at der sker en pludselig eksplosion i antal navnebærere på eksempelvis mere end 50 personer.

Jeg er således ikke enig i de af Adelsforeningen fremsatte forslag.

Lars Barfoed

Michael Jørgensen